

bewoner is een schriftelijke machtiging vereist.

In dit geval ontbreekt een machtiging van de hulpofficier van justitie. Ondanks de daartoe strekkende vraag in het tussenvonnis is in het aanvullend proces-verbaal niet uitgelegd waarom die machtiging niet was gevraagd. Daarom is hierna nog slechts de vraag van belang of de bewoners toestemming hebben gegeven.

Verdachten zijn Vietnamezen die volgens de raadslieden geen woord Nederlands verstaan of spreken. Dat dit inderdaad zo is, vindt bevestiging in het aanvullend proces-verbaal dat de verbalisanten op verzoek van de politierechter hebben opgemaakt over de wijze van binnentreden. Hierin is beschreven dat verbalisant [naam] aan medeverdachte [naam] die toen achterin de politieauto zat, heeft gevraagd of verbalisanten in zijn woning mochten kijken. Verbalisant [naam] heeft hierbij naar de woning gewezen. [naam] pakte hierop zijn sleutels en gaf deze aan [naam]. Ook [naam] wees naar de woning bij het aanreiken van de sleutels. Aan zijn houding zagen verbalisanten dat hij begreep dat verbalisanten in de woning wilden kijken. Daarop heeft verbalisant [naam] bij de woning aangebeld. Verdachte [naam] opende de deur. [naam] en [naam] gebaarden naar elkaar, waarna [naam] aan de kant ging en verbalisant [naam] kon binnentreden.

De politierechter overweegt dat artikel 1 lid 1 Awbi ook voorschrijft dat de ambtenaar zich voor het binnentreden legitimeert en meedeelt wat het doel van zijn komst is. De wetsgeschiedenis van de Awbi verduidelijkt dat de ambtenaar vooraf zijn naam, hoedanigheid en het doel van zijn komst meedeelt en ook vraagt of hij mag binnenkomen. Aan de daaropvolgende respons van de bewoner zijn eveneens wettelijke eisen gesteld. De wetgever heeft namelijk het oude criterium van binnentreden "tegen de wil van de bewoner" vervangen door het striktere binnentreden "zonder toestemming van de bewoner". Het oudere begrip "tegen de wil van de bewoner" kon volgens de wetgever leiden tot onzekerheid in die gevallen waarin de bewoner niet expliciet weigerde. Het nieuwe criterium bood de bewoner meer rechtsbescherming en de ambtenaar meer zekerheid. Het gaat er dus om dat de toestemming van de bewoner een voor de ambtenaar kenbare uiting moet zijn van een vrijelijk genomen beslissing. Toestemming ontbreekt wanneer de bewoner niet in de gelegenheid is zijn toestemming al dan niet te geven.

Naar het oordeel van de politierechter voldeed de communicatie in gebarentaal tussen verbalisanten en verdachten niet aan deze wettelijke eisen. Er blijkt immers niet dat naam, hoedanigheid en doel van de komst zijn meegedeeld. Evenmin blijkt dat verdachten hebben begrepen of redelijkerwijs moesten begrijpen dat zij de keus hadden om het binnentreden al dan niet toe te staan. Het is dus goed mogelijk dat verdachten meenden dat zij verplicht waren de politie in de woning toe te laten. Of sprake is geweest van een vrijelijk genomen beslissing tot toestemming, laat zich dus niet vaststellen. Hieraan doet niet af dat verdachten al enige tijd in Nederland waren en dat [naam] eerder was veroordeeld voor overtreding van de Opiumwet. Daaruit volgt immers nog niet dat verdachten thans hun rechtspositie goed hadden begrepen.

Het binnentreden in de woning zonder machtiging of toestemming is een overtreding van de voorschriften van de Awbi, die ook strafvorderlijke voorschriften zijn. De politierechter stelt vast dat sprake is van een onherstelbaar vormverzuim in de zin van artikel 359a Wetboek van Strafvordering. Vervolgens is het de vraag of hieraan een rechtsgevolg moet worden verbonden en, zo ja, welk rechtsgevolg.

Hierbij moet de politierechter rekening houden met het belang dat dit voorschrift dient, de ernst van het verzuim en het nadeel dat daardoor is veroorzaakt. De politierechter overweegt dat het vereiste van toestemming of machtiging tot het binnentreden van een woning van fundamentele betekenis is voor de handhaving van het huisrecht. In de woorden van de wetgever gaat het om een 'grondrecht inzake de onschendbaarheid van de woning als waarborg voor de persoonlijke vrijheid'. Door het verzuim is dus een belangrijk strafvorderlijk voorschrift in ernstige mate geschonden. De politierechter overweegt voorts dat het de verdachte is die door de niet-naleving van het voorschrift is getroffen en dat het haar belang is dat de overtreden norm beoogt te beschermen. Zij was immers de bewoner.

De politierechter heeft ook nog de uitspraken beschouwd met LJN-nummers AE1738, BI7212, BL5274 en AZ8696, waarin het ontbreken van machtiging en toestemming *niet* tot bewijsuitsluiting heeft geleid. In die gevallen is de onrechtmatigheid minder ernstig geacht omdat (AE1738) achteraf toch nog een machtiging was gevolgd en bovendien sprake was van een spoedgeval; omdat (BI7212) was binnengetreten wegens stroomuitval bij de burens en verdachte niet feitelijk in de woning woonde, zodat zijn huisrecht niet was geschonden; omdat (BL5274) verdachte in een voorafgaand verhoor al had erkend dat in zijn woning een kwekerij was gevestigd of omdat (AZ8696) vóór het binnentreden al twee kwekerijen op het erf waren aangetroffen. In die gevallen bestonden dus gegronde redenen om een minder vergaande sanctionering toe te passen. Zo'n gegronde reden ontbreekt hier, zodat de politierechter bewijsuitsluiting de passende sanctie acht.

De politierechter zal het bewijsmateriaal dat is verkregen door het binnentreden uitsluiten van het bewijs. De verdachte dient te worden vrijgesproken, omdat na deze bewijsuitsluiting het feit niet wettig en overtuigend kan worden bewezen.

De in beslag genomen kwekerijbenodigdheden zal de politierechter onttrekken aan het verkeer wegens strijd met de wet en ter beveiliging van de maatschappij, nu de politierechter, gelet op de artikelen 13a, 36b en 36c van het Wetboek van strafrecht, vaststelt dat daarmee een strafbaar feit is begaan. Van de overige in beslag genomen goederen zal de politierechter de teruggave gelasten.

Vanwege het slagen van dit verweer behoeven de overige verweren geen bespreking meer.

DE UITSPRAAK VAN DE POLITIERECHTER LUIDT, RECHTDOENDE:

Spreekt verdachte vrij van de haar tenlastegelegde feiten.

Gelast de onttrekking aan het verkeer van de in beslag genomen hennepplanten, assimilatielampen en lampenkappen, potgrond en potgrondzakken, ventilatoren, kachels, weegschaal, waterpomp, stekblokken, plantenbakken, voedings- en groeimiddelen, koolstoffilters, schaar, plantenspuit, stekkerdozen, transformatoren, tijdschakelaars, slangen en vuurwerk.

Gelast de teruggave aan verdachte van de overige onder haar in beslag genomen en nog niet teruggegeven goederen.

Dit vonnis is geweest door mr. K. Post, politierechter, bijgestaan door mr. D.M.A. Jansen, griffier, en uitgesproken ter openbare terechtzitting op 1 juni 2011. Mr. Jansen is buiten staat dit vonnis mede te ondertekenen.

w.g. Post

VOOR EENSLUIDEND AFSCHRIFT
de griffier van de rechtbank
te Leeuwarden,